

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci **žalobce: D. K.**, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra**, odbor azylové a migrační politiky, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 4. 2015, č. j. OAM-614/ZA-ZA04-ZA04-2014, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 26. 5. 2015, č. j. 1 Az 15/2015 - 9,

t a k t o :

- I. Návrh žalobce na ustanovení zástupce z řad advokátů pro řízení o kasační stížnosti **s e z a m í t á .**
- II. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- III. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností napadl žalobce (dále jen „stěžovatel“) shora označené usnesení Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým byla pro opožděnost odmítnuta jeho žaloba, která směřovala proti rozhodnutí žalovaného, jímž byla zamítnuta stěžovatelova žádost o udělení mezinárodní ochrany. V kasační stížnosti stěžovatel neuvedl žádné důvody, pro které usnesení městského soudu napadá, s tím, že tyto důvody doplní jeho zástupce, o jehož ustanovení požádal Nejvyšší správní soud.

[2] Nejvyšší správní soud shledal, že nejsou dány podmínky pro to, aby byl stěžovateli ustanoven zástupce, jímž může být i advokát. Dle § 35 odst. 8 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), se mezi tyto podmínky řadí to, že na straně žadatele jsou předpoklady pro osvobození od soudních poplatků, a to, že ustanovení zástupce musí být nezbytně třeba k ochraně žadatele. Zmíněnými předpoklady pro osvobození od soudních poplatků, které musí být splněny současně, se rozumí nedostatek prostředků na straně žadatele a to, že nejde o zjevně neúspěšný návrh (§ 36 odst. 3 s. ř. s.). Skutečnost, že stěžovateli svědčí osvobození od soudních poplatků ze zákona [v nynějším případě dle § 11 odst. 2 písm. i) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích], není pro posuzování žádosti o ustanovení zástupce rozhodná (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2011, č. j. 4 Azs 22/2011 - 46, dostupný z www.nssoud.cz stejně jako další zde citovaná rozhodnutí zdejšího soudu).

[3] V případě nynější kasační stížnosti jde o návrh, který nemůže být zjevně úspěšný, což je překážka pro přiznání osvobození od soudních poplatků dle § 36 odst. 3 s. ř. s. a potažmo i pro ustanovení zástupce. Zjevná neúspěšnost spočívá v tom, že kasační stížnost byla podána opožděně, o čemž nejsou v nynější věci žádné pochybnosti. Napadené usnesení městského soudu si totiž stěžovatel osobně převzal dne 28. 5. 2015, což stvrdil svým podpisem na doručence založené ve spise městského soudu. Svou kasační stížnost podal k poštovní přepravě dne 15. 6. 2015, o čemž svědčí příslušný údaj na obálce, v níž byla kasační stížnost zaslána, a čemuž odpovídá rovněž to, že stížnost byla Nejvyššímu správnímu soudu doručena dne 16. 6. 2015. Kasační stížnost musí být podána dle § 106 odst. 2 s. ř. s. do dvou týdnů od doručení napadeného rozhodnutí. Tato lhůta v nynějším případě marně uplynula ve čtvrtek 11. 6. 2015.

[4] Nejvyšší správní soud nepřehlédl, že stěžovatel ve své kasační stížnosti uvedl, že mu napadené usnesení městského soudu bylo doručeno 29. 5. 2015, to však na závěru o zjevné bezúspěšnosti a opožděnosti nic nemění. Jednak doručení ve spise městského soudu, z níž vyplývá, že k doručení došlo již 28. 5. 2015, nevzbuzuje žádné pochybnosti (na doručence je toto datum potvrzeno podpisem doručující pracovníce pošty a též podpisem stěžovatele, který se shoduje s podpisem na kasační stížnosti). Jednak kasační stížnost by nebyla podána včas ani v případě, že by k doručení napadeného usnesení došlo 29. 5. 2015, jak uvedl stěžovatel, ale čemuž nic nenasvědčuje.

[5] Na zjevné okolnosti, že kasační stížnost nebyla podána včas, by ničeho nemohl změnit ani ustanovený advokát, jeho ustanovení tak zcela postrádá smyslu. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti přitom není možno dle § 106 odst. 2 s. ř. s. *in fine* prominout. Nejvyšší správní soud tak návrh na ustanovení advokáta zamítl, jelikož opožděné podání kasační stížnosti z takové stížnosti činí zjevně neúspěšný návrh, což brání ustanovení advokáta. Ostatně již v rozsudku ze dne 29. 6. 2011, č. j. 1 As 51/2011 - 135, zdejší soud konstatoval, že pojmu „návrh, který nemůže být zjevně úspěšný“ lze „*podřadit takové návrhy, jejichž neúspěšnost je bez jakýchkoliv pochybností a dokazování zcela jednoznačná, nesporná a okamžitě zjistitelná. Takovým ‚zjevně neúspěšným návrhem‘ může být např. opožděně podaná žaloba, opožděně podaná kasační stížnost [...]*“.

[6] Výše popsaná skutečnost, že kasační stížnost byla podána opožděně, je zároveň důvodem pro její odmítnutí dle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

[7] Pro úplnost lze jen doplnit, že byť v kasační stížnosti stěžovatel neuvedl jediný důvod, pro který usnesení městského soudu napadá, Nejvyšší správní soud jej nevyzýval k odstranění této vady, jelikož by to bylo vzhledem k jejímu opožděnému podání zbytečné.

[8] O nákladech řízení o kasační stížnosti bylo rozhodnuto na základě § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., dle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 2. července 2015

JUDr. Radan Malík
předseda senátu